De Nieuwe Modes bij Hirsch

„De gala" met „revue des modes parisiennes pendant la guerre . . ." De dagbladen hadden het eenige dagen van tevoren aangekondigd. En het was ingeslagen. Ja, ingeslagen, is hier het woord, ofschoon dat altijd voor min aangename en gracieuze zaken als bliksem en onweer gebezigd wordt: ingeslagen. Alle tafels in den ruimen, keurigen tearoom waren dichtbezet, en zelfs op de groote galerij der tweede étage, die aan dezen tearoom grenst, was geen plaatsje zoo groot als een notedop, meer te bekomen. Het was er een gezellige drukte, een zacht gezoem van lieve damesstemmen voerde, zoo te zeggen, een ondergrondsch muziekstuk uit. Een keurige kellner gleed temidden der tafels heen en weder gelijk een veertje op den wind en serveerde de thee. En op welk een delicate wijze! Schier op religieus-aandachtige manier deed hij zijn werk. Hij had voor niets oogen dan voor de

nooden zijner schoone cliënten en voor de hem toevertrouwde dierbare consumptietjes, als daar waren zalige wafelen van Zeeuwsche en Parijsche snit. Als ik zeg, dat de man die keurig voordiende, zeg ik niets, niemendal. Het was vèèl, vèèl bizonderder. Hij droeg de met gele wafelen opgetas te schalen zacht voor zich uit, gelijk kleine lieve bloemperken, en dan stelde hij zich bliksemsnel en toch tevens statig telkens voor de dames op; hij plukte een roomgele wafel uit het bloemperk op de meest delicate wijze en bood die verschgeplukte wafel den dames zeer eerbiedig aan. (Ja, natuurlijk niet met de hand plukte hij, maar met een zilveren tang; daarmede werden de wafelen geluidloos en behoedzaam op van te voren geplaatste gebakbordjes neergelaten). Deze kellner (bij nader bezien), deze bediende had eigenlijk niets van een kellner, niets van een bediende. Zijn plechtige wit-gekousde beenen, zijn onberispelijk rokkostuum en voorbeeldig smetteloos plastron, zijn rustige vriendelijke en toch stijlvolle trekken, zijn werkelijk nobele gebaren, deden eer aan een geestelijke bediening, een verheven ambt denken.

Er heerschte een pleizierige gezelligheid op deze „Thégala", en ik wil u wel eerlijk bekennen, dat ik zelf ook allerminst onverschillig voor zulke bijeenkomsten ben. Politieke vergaderingen, wijsgeerige lezingen, openlucht- en andere meetings worden er waarlijk voldoende gehouden. Alleen om je eens te vertreden van al die intellectueele vergaderingen reeds vind ik zoo'n samenkomst als die bij Hirsch al dierbaar. Je zit er evenals bij die vergaderingen temidden van een beschaafd publiek, en gevoelt je op je gemak; en, wat wel het allergenoeglijkste is: je behoeft je hersens hier nu eens niet overdadig in te spannen, om tenminste er een tikje van te onthouden, en, thuis gekomen, al heb je er zoo goed als niets van gesnapt, en al is het over je hoofd heengegaan als een vliegmachine, met een gewichtig gezicht aan je huisgenooten te verklaren, dat het „heel interessant" was. Neen. Hier niets van die „blague". Je zit

aardig bijeen in een keurig ingericht zaaltje. Geurige kopjes thee worden aangeboden. Wafeltjes. Gebakjes. Je savoureert al deze genoeglijkheden. Terwijl dát waar je voor gekomen bent, de revue des modes parisiennes, tot geen enkele inspanning dwingt; je blijft rustig zitten knabbelen aan uw wafeltje, aan uw tafeltje, je proeft tevreê van uw thee, ge zit als onbewust, op-de-plaats rust, en... ge geniet zonder ook maar een greintje inspanning: de mamzellekens loopen langzaam langs u heen, met nieuwe creaties gekleed en ge bekijkt ze op uw gemak.

We kiekten er een paar voor onze lezeressen.

Ziehier een toilette van geruite zilverig grijze zijde. De rok valt zeer wijd met diepen plooi zijwaarts; aan den rok zijn onderaan volants en halverwege is eveneens een volant aangezet; het wijd liggend jakje is insgelijks met volants afgewerkt, en wordt om het midden met een zwart zijden ceintuur vastgehouden. Om den hals staat een fameuze guimpe, die velen dames allerbekoorlijkst staat, daar ze den hals smal afsluit en de wangen mooi doet uitkomen.

Onze volgende kiek geeft een zeer eigenaardig costuum-nouveauté te zien. Een soort van ouderwetsch zwart zijden japon zou men bij den eersten aanblik zeggen. De uiterst ruime rok, van voren wat korter dan van achter, versterkt dien indruk van ouderwetschheid, terwijl de ruime schoot nog tot dien indruk bijdraagt. De platte wijde plooien van den schoot en de geheele ruime drapeering om de borst, de wijd uitloopende ingeknipte mouw vallen als zeer eigenaardig op; de wijduitgesneden hals en werkelijk zwierig achteruitliggende kraag met witten binnenkraag gedoubleerd, doen als zeer stijlvol aan; om den hals wordt hierbij een zwart lint gedragen waarvan een breed uitplooiende zwart gazer jabot afhangt. De stand, waarin dit mamzellekens gekiekt werd, een hand op de heup, met de andere keurigjes het krulletje voor het oor onder de muts uitplooiend, doet draagster en japon heel bijzonder uitkomen.

Een andere kiek toont u een geheel zomersch aandoend wandelkleedje; de rok bestaat geheel uit volants, en hangt ook mooi vrij op den voet. Het jakje is op een ruim empièrement afgeplooid en heeft wijde mouwen met volants diep op de hand. De ceintuur met groote sluitversiering werkt het costuumpje geestig af. Aan de achterzijde (in den spiegel op onze foto kan men dit eerst recht goed zien) maakt dit costuumpje meer dan eenig ander den indruk van het oudmodische, een weinig zelfs zweemend naar den dracht uit om en bij 1830.

Het donkere „costume complet," dat het aardige persoontje bij den baret-hoed draagt, is in zijn eenvoud zeer aantrekkelijk; rokvormig weggesneden met achter opnaaisels, van boven gesloten met simpel zijden strikje; boven den kraag uit huift de zwierige moderne halskraag, fraai omgebogen, wat het kopje allervoordeeligst doet uitkomen.

De wijde mantel, dien onze laatste foto toont, wordt „lieutenant" genoemd, een mode, die zijn ontstaan aan den oorlog dankt. Een losse militaire ceintuur van dezelfde mooie heldere blauwe stof, omvat het middel, de kraag is

wit met goud, evenals de mouwen afwerking, gelijkend op militaire distinctieven. Deze mantel valt ruim, forsch en toch zwierig neer.

Al resumeerend vinden we dus als karakteristiek der nieuwe mode: wijde rokken. Overstaande witte kragen, uitgesneden hals, veelal met fraaien en goed geprononceerden revers voor den mantel. Veel variatie in de versiering aan den hals.

In het algemeen is de tendentie dezer nieuwe modes eenvoudig. De veelal voetvrije rok, en niet te geserreerde taille, de ruim uitstaande halskraag, de wijde mantel tot op den voet... het is alles op eenvoud aangelegd, en tevens wordt met de eischen der hygiëne zooveel als maar eenigszins mogelijk is, rekening gehouden. Wij gaan ook in dit opzicht vooruit. De door de firma Hirsch gebrachte modellen bewijzen echter tevens, dat aan de practische eischen voorzeker de gratie en élegance niet behoeft te worden opgeofferd. Menige van de door de mamzellekens „aan den lijve" vertoonde costuums zijn „allerbekoorlijkst." Ook onder de getoonde avondtoiletten waren er verscheidene van buitengewone distinctie. Zoo zagen wij er smaakvolle robes van witte tule of voilestof, met zwarte voile bewerkt of met zwarte soutache in goede ornament-motieven versierd. Veelal zeer mooi van lijn.

Vergeten wij niet te vermelden, de aéroplane"-parasol, een zonnescherm, dat schuin op den stok is aangebracht, en met minder omvangrijke gebaren te dragen is dan de rechte. Men heeft den bol slechts naar de zon te keeren, de stok kan in dezelfde richting rechtop gehouden worden.

En hiermede sluiten wij ons artikel, niet echter dan nadat wij onzen lezeressen ook voor dit seizoen al datgene hebben toegewenscht, wat haar goed kleeden mag.

WILLY.